

milor lui Hristos, bucurați-vă, ca și întru arătarea măririi Lui să vă bucurați, veselin-du-vă.

14. De sânteți ocărăți pentru numele lui Hristos, fericiți sânteți, că Duhul măririi și al lui Dumnezeu preste voi odihnește, căci de aceia Să hulește, iară de voi Să proslăvește.

15. Nimenea dintru voi să nu pătimească ca un ucigaș sau ca un fur sau ca un făcătoriu de rău sau ca un ispititoriu de lucruri străine.

16. Iară de, ca un creștin, să nu să rușineaze, ci să mărească pre Dumnezeu în partea aceasta.

17. Că vreamea easte a să înceape judecata de la Casa lui Dumnezeu. Iară deaca easte întâiu de la noi, care easte sfârșitul celor ce să pun împotriva Evangheliei lui Dumnezeu?

Pild. 11, 31 18. Și de vreame ce abiia să mântuiaște dreptul, dară cel necredincios și cel păcătos unde să va arăta?

19. Pentru aceea, dară, și cei ce pătimesc, după voia lui Dumnezeu, ca credinciosului Ziditoriu să-și încredințeaze sufletele sale întru fapte bune.

CAP 5

Pre presviteri îi roagă ca cu cuvântul și cu pilda să pască turma lui Dumnezeu, iară pre cei mai tineri, să se supuie lor. Pre toți îi îndeamnă să se pleace cu totul, încredințându-să dumnezeieștii purtări de grijă, cu tresviia și cu credința, întăriți stând, împotriva diiavolului.

1. **D**re presviterii cei dintre voi rogu-i ca cel ce și eu sânt presviter și mărturisitoriu patimilor lui Hristos și măririi ceii ce va să se areate părtaş,

2. Pașteți turma lui Dumnezeu cea dintre

voi, cercetându-o, nu cu sila, ci după voie și după Dumnezeu, nici cu agoniseale nedrepte, ci cu bunavoință;

3. Nici ca cum ați stăpâni clirosul, ci pildă făcându-vă turmii.

4. Și când Să va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa măririi cea neveștejită.

5. Așijderea, și voi, cei tineri, plecați-vă celor bătrâni;* și toți, unul altuia plecându-vă, smerenie să arătați.** Că Dumnezeu trufașilor stă împotriva, iar celor smeriți le dă dar.

6.* Drept aceea, smeriți-vă supt mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalță în vremea cercetării.

7.* Toată grija voastră aruncând spre Dânsul, că Acela grijește de voi.

8. Fiți treaji! Privegheați! Pentru că protivnicul vostru, diiavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pre cine să înghiță;

9. Căruia stați împotriva, întăriți cu credința, știind că aceleași patimi să întâmplă frăției voastre ceii din lume.

10. Iară Dumnezeu a tot darul, Carele v-au chemat spre mărire Sa cea veacinică prin Hristos Iisus pre voi, carii puțin ați pățimit, însuși să vă facă desăvârșit, să vă întărească, să vă puternicească, să vă întemeiaze.

11. Aceluia, mărire și stăpânirea în veacii veacilor! Amin!

12. Prin Silvan, credinciosul vostru frate, precum socotesc, puțin am scris, îndemnându-vă și mărturisind că acesta easte darul cel adevărat al lui Dumnezeu, întru care stați.

13. Închină-să voao adunarea cea din Vavilon și Marco, fiiul meu.

14. Închinați-vă unul altuia cu sărutarea dragostei. Pace voao, tuturor, întru Hristos Iisus! Amin!

*Roma.

12, 10

**Pild.

3, 34

*Iacov

4, 6

Iacov

4, 10

*Psal.

54, 23

Mateiu

6, 25

Luca

12, 22

A SFÂNTULUI PETRU APOSTOL

CARTEA CEA SĂBORNICEASCĂ, A Doao

e scriitoriul cărții aceștia, cine au fost, unii și din cei vechi s-au îndoit, protestantii și acum să îndoiesc, pentru osibirea graiului care easte întru această carte și întru cea dintâiu.

Însă besearica, de la început, pururea au ținut, cum și S.S. Săboară și S.S. Părinți mărturisesc, că easte scrisă de sfântul Petru Apostol, în anul cel de pre urmă al vieții sale. Și pentru aceea, nu e minune că easte graiul osibit de graiul cărții ceii dintâiu, mai înainte de doaozeci de ani scrisă.

Iară foarte luminat adeverează cum că această carte de Sfântul Petru easte scrisă ceale ce în capul 1, stih 16, să zic de schimbarea la fața a Domnului în munte, unde zice că însuși au fost văzătoriu aceia.

Încă și numele lui Petru, care la începutul cărții să pune, și ceale ce

în capul al treilea să spun, în care zice că a doo carte scrie cătră ei. Toate acestea adeverează că Sfântul Petru Apostol au scris această carte.

Pentru aceea și canonul săborului de la Laodichia între cărțile ceale canonicești ale Sfintei Scripturi o numără.

Cum să pare, s-au scris cătră anul 67, nu numai cătră jidovi, ci cătră toți credincioșii.

CAP 1

Îndeamnă ca, aducându-și aminte de darurile ceale mari, care au luat de la Dumnezeu, în multe fealiuri de fapte bune să sporească, ca așa să dobândească întrare întru împărăția Domnului. Zice că curând să va despărți de trup și adevărul învățaturii sale îl arată, din Învățătorul Hristos, pre Carele și glasul Tatălui și prorocii L-au lădat.

1. imon Petru, sluga și apostolul lui Iisus Hristos, celor ce au dobândit împreună cu noi credință întocma cinstită, întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos:

2. Dar, voao, și pace să se înmulțască întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos, Domnului nostru!

3. Precum noao, dumnezeiască putearea Lui, toate ceale ce sânt spre viață și spre buna credință ne-au dat, prin cunoștința Celui ce ne-au chemat pre noi, prin mărire și prin fapta cea bună,

4. Prin Care ceale scumpe și mari făgăduințe s-au dăruit noao, ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezăieștii firi, fugind de stricăciunea poftii ceii din lume.

5. Și singură toată nevoia aceasta puind, să arătați întru credința voastră faptă bună, iar în fapta bună, știință;

6. Iară în știință, înfrânare; iară în înfrânare, răbdare; iară în răbdare, buna creștinătate;

7. Iară întru creștinătate, iubirea de frați; iară întru iubirea de frați, dragoste.

8. Că acestea întru voi fiind și înmulțindu-să, nu înzădarnici, nici fără de roadă vor face pre voi spre cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Că cel ce nu are acestea orb easte, nevăzând departe, uitare luând de curăția păcatelor sale celor de demult.

10. Pentru aceea, fraților, mai vârtos vă nevoiți ca să faceți adevărată chemarea și alegerea voastră, că, acestea făcând, nu veți greși niciodată.

11. Că așa din destul să va da voao întrare întru veacina împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Pentru aceasta, nu mă voiui lenevi a vă aduce voao aminte pururea de acestea, măcar că și știți și sânteți întăriți întru adevărul acesta.

13. Iară drept a fi mi să pare până când sânt întru acest trup a vă deștepta pre voi cu aducere-aminte,

14. Știind că aproape easte lăpădarea tru-

pului meu, precum și Domnul nostru Iisus Hristos mi-au spus mie.*

*Ioan

15. Iară mă voiui nevoi și pururea a vă avea pre voi după ieșirea mea, ca să faceți pomenire de acestea.

21, 19

16.* Că nu urmând basnelor celor meșteșugite am spus voao putearea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci singuri văzători fiind mării Aceluia.

*1 Cor.
1, 17

17. Că au luat de la Dumnezeu-Tatăl cinste și mărire, glas ca acesta venind cătră Dânsul de la mărirea cea mult puternică:* „Acesta easte Fiiul Meu cel Iubit, întru Carele bine am voit”.

*Mate.
17, 5

18. Și acest glas noi l-am auzit din ceriu pogorându-să, fiind cu Dânsul în muntele cel sfânt.

19. Și avem prea tare cuvântul prorocesc, la care bine faceți uitându-vă ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până când va lumina zioa și va răsări luceafărul în inimile voastre.

20. Aceasta mai înainte știind,* că toată prorocia Scripturii după a sa tălmăcire nu easte.

*2 Tim.
3, 16

21. Că nu prin voia oamenilor s-au făcut cândva prorocie, ci fiind luminați de Duhul Sfânt au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu.

CAP 2

Pre mulți vor înșăla prorocii cei mincinoși, dară greu să vor pedepsi, precum cei răi în vreama potopului. Și despre sodomleani. Înfruntă obiceiurile ceale reale, a celor ce sânt foarte desfrânați în desmierdări.

1. i au fost și proroci mincinoși în norod, precum și între voi vor fi învățatori mincinoși, carii vor băga eresuri pierzătoare și să vor lepăda de Stăpânul Cel ce i-au răscumpărat pre ei, aducându-și lor grabnică perire.

2. Și mulți vor merge în urma necurățiilor lor, prin carii să va huli calea ade-

vărului.

3. Și cu mulțimea cuvintelor celor amăgitoare vor vâna pre voi, a cărora judecata încă demult nu să zăbovească și pîiarderea lor nu dormitează.

Iov 4, 18 4. Că, de vreme ce Dumnezeu pre îngerii carii au greșit nu i-au iertat, ci, cu lanțurile întunecării în tartar legându-i, i-au dat spre judecată a să păzi,

Facer. 7, 1 5. Și lumii ceii dintâiu nu au părtinit, ci pre Noe, al optulea mărturisoriu al dreptății l-au păzit, potop lumii celor necredincioși aducând,

Facer. 19, 25 6. Și cetățile sodomleanilor și ale Gomerului, arzindu-le cu sfărmare, le-au osândit, puind pildă celor ce vor să facă necurăție,

7. Și pre dreptul Lot, carele era năcăjit de petreacerea cea dimpreună a celor fără' de leage, întru necurăție, l-au izbăvit,

8. Că, cu vederea și cu auzul, dreptul acela viețuind între dânșii, din zi în zi, își muncea sufletul cel drept cu faptele lor ceale fără' de leage.

9. Știe Domnul pre cei credincioși a-i izbăvi de ispită, iară pre cei nedrepti la zioa judecării a-i păzi, ca să se muncească;

10. Iară mai vârtos pre cei ce umblă după trup, întru pofta spurcăciunii, și de domnie nu grijesc, îndrăzneți, carii își plac loruși măririle hulind, nu să cutremură;

11. Unde îngerii, cu tăria și cu putearea mai mari fiind, nu pot suferi asupra sa de la Domnul judecata cea cu hulă,

12. Iară aceștia, ca niște dobitoace necuvântătoare, cu firea fiind spre pîiardere și stricăciune, întru ceale ce nu înțeleg hulind, întru stricăciunea sa vor peri;

13. Luând plata nedreptății, dezmierdăciunea socotind săturarea cea din toate zilele; spurcării și întinații, carii să hrănesc cu înșelăciunile sale, mîncând cu voi,

14. Ochii având plini de preacurvie și de păcat nepărăsit, amăgind sufletele ceale nestatornice, inimă învățată în lăcomie având, fiii blăstămului,

Iuda 11 15. Carii, lăsând calea cea dreaptă, au rătăcit, urmând căii lui Valaam din Vosor, carele plata nedreptății au iubit;

Nume. 22, 28 16. Iară mustrare pentru fărdeleagea sa au avut: asin necuvântătoriu cu glas omenesc grăind, au oprit nebuniia prorocului.

Iuda 12 17. Aceștea sânt izvoară fără de apă, nori care să poartă de vifor, cărora ceața întunecării în veac să păzească,

18. Pentru că ceale trufașe ale deșertăciunii spuind, amăgesc cu pofte trupești și cu necurății pre cei ce cu adevărat au scăpat de la cei ce viețuiesc întru înșelăciune,

19. Carii slobozenie acelora făgăduiesc, ei înșiși robi fiind stricăciunii,* că de

cine easte cineva biruit, aceluia și rob easte.

20. Că, după ce au scăpat de la spurcăciunile lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos,* deaca iarăși să biruiesc, cu aceleași împletindu-să,** făcu-tu-s-au lor ceale de pre urmă mai reale decât ceale dintâiu.

21. Că mai bine era lor să nu fie cunoscut calea dreptății, decât după ce o au cunoscut a să întoarcă de la sfânta poruncă, carea s-au dat lor.

22. Că s-au întâmplat lor aceastea adevărată pildă:* „Cănele s-au întors la borătura sa” și „Porcul spălat în mocirla tinei”.

*Ioan 8, 34

Roma. 6, 16

*Evrei 6, 4

**Mate. 12, 45

*Pild.

26, 11

CAP 3

Pentru niște amăgitori, carii tăgăduia a doao venire a Domnului, învață înnoirea lumii cea viitoare, de vreme ce curund, fără de veaste, va veni Domnul. Spre a Căruia venire îndeamnă a să găti, lăudând scrisorile lui Pavel, carele cei neînvățați le răzvrătesc.

1. ubiților, iată, această a doao carte scriu voao, cu carea deșept mintea voastră cea curată, îndemnându-vă,

2. Ca să vă aduceți aminte de cuvintele ceale mai înainte zise de sfinții proroci și de apostolii voștri și de poruncile Domnului și Mântuitorului.

3. Aceasta mai înainte știind,* că vor veni în zilele ceale de apoi batjocoritori, carii vor umbla după poftele sale,

4. Și vor zice: „Unde easte făgăduința venirii Lui? Că, de când au adormit părinții, toate așa rămân din începutul făpturii!”

5. Că easte tănuit de cei ce voiesc aceasta, că ceriurile era din început și pământul din apă și prin apă s-au așezat cuvântul lui Dumnezeu,

6. Prin care lumea cea de atunci, cu apă înecându-să, au perit,

7. Și ceriurile ceaste de acum și pământul cu același cuvânt s-au pus, care să păzesc focului la zioa județului și a pîiarderii oamenilor celor necredincioși.

8. Iară aceasta una să nu să tănuiască de voi, iubiților, că o zi înaintea Domnului easte ca o mie de ani și o mie de ani, ca o zi.

9. Nu va zăbovi Domnul făgăduința, precum oarecarii zăbavă o socotesc, ci rabdă mult pentru noi, nevrând ca să pîiară cineva, ci toți să vie la pocăință.

10.* Iară va veni zioa Domnului ca un fur noaptea, întru carea ceriurile cu sunet vor treace, stihiile arzind să vor strica și pământul și ceale de pre el vor arde.

11. Deci, deaca au aceastea toate a să stri-

*1 Tim.

4, 1

2 Tim.

3, 1

Iuda

18

Iezechel

12, 27

*1 Tesa.

5, 2

2 Petr.

3, 10

Apoca.

3, 3

16, 15

ca, în ce fealiu trebuiaște să fiți voi întru sfintele petreaceri, ceale dimpreună și întru bunătați,

12. Ca să așteptați și să doriți să fie mai degrabă venirea zilei Domnului Dumnezeu, pentru carea ceriurile, arzind, să vor strica și stihiiile, aprinzindu-să, să vor topi.

Isaia 13. Că ceriuri noao și pământ nou, după 65, 17 făgăduința Lui, așteptăm, întru care lăcuiaște 66, 22 dreptatea.

Apoca. 14. Pentru aceaea, iubiților, așteptând aceas- 21, 1 tea, nevoiți-vă să vă aflați Lui nespurcați și neîntinați, în pace.

Rom. 15. Și răbdarea cea multă a Domnului 2, 4 nostru mântuire să o socotiți, precum și

iubitul nostru frate Pavel, după înțălepciunea cea dată lui, au scris voao.

16. Precum și întru toate cărțile sale grăind de aceastea, întru care sânt unele cu anevoie a să înțăleage, care cei neînvățați și nestatornici le răzvlătesc, ca și cealealalte scripturi, spre ppiarderea sa.

17. Deci, voi, iubiților, mai înainte știind, să vă păziți, ca nu, fiind strămutați cu înșelăciunea celor făr' de leage, să cădeți de la întărirea voastră,

18. Ci să creșteți întru darul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitoriului Iisus Hristos. Acestuia, mărirea, și acum și în zioa veacului! Amin!

ÎN CĂRȚILE CEALE SĂBORNICEȘTI ALE SFÂNTULUI IOAN APOSTOL

Cuvânt înainte

in trei cărți a Sfântului Ioan Apostol, de cea dintâiu, niciodată, nici o îndoială nu au fost, că toți cei vechi, cu un glas, o cunosc și o mărturisesc carte adevărat de el scrisă, de vreamă ce și așezarea graiului și dragostea, și în Evanghelie și întru această carte, tot aceaeași easte.

Această carte nu easte scrisă numai unei besearici, ci la mai multe, și odinioară avea numele partilor, ca cum la ei ar fi fost trimisă, ori pentru că Sfântul Ioan lor le-au propoveduit Evangheliia, ori pentru că au scris celor întorși la creștinătate, carii era împrăștiați prin împărăția partilor.

De cartea 2 și 3, în vremile ceale, curând la începutul besearicii, unii au avut îndoială de cine sânt scrise și unii zicea că le-au scris un preot bătrân, Ioan, de carele ca de un ucenic al apostolilor pomeneaște Papie.

Sfântul Irineu laudă cartea a doao, ca pre o scrisoare a lui Ioan, ucenicul lui Hristos. Climent Alexandreanul aduce mărturie din cartea cea dintâiu, pre carea mai mare o chiiamă, din care lucru să veade că el tustreale le cunoaște a fi scrise de Sfântul Ioan Apostol.

În cartea cea dintâiu, Sfântul Ioan arată dumnezeirea lui Hristos, împotiva eresurile lui Evion și a lui Cherint, care nu demult răsărise și, împotiva lui Vasilid, arată omenirea lui Hristos. Și cum că easte de lipsă păzirea poruncilor lui Dumnezeu și facerea faptelor bune și dragostea mai ales cătră deaproapele, care sânt împotiva lui Simon Magul și a altor eritici, carii, după aceaea, au fost cei ce zicea că numai singură credința easte de lipsă la mântuire.

CARTEA SFÂNTULUI IOAN, 1

CAP 1

Ioan ce au văzut și au auzit de Hristos spune altora, ca, împreună cu dânsul, să se împărtășască lui Dumnezeu și lui Hristos, Fiiului Lui, cu a Căruia sânge să curățesc păcatele oamenilor. Iară cel ce zice că n-au păcătuit face pre Dumnezeu mincinos.